

anwb.nl/watersport, de site voor watersporters

Contessa 32 haalde in de beruchte van 1979

De nieuwkomers van toen - in het destijds zo verfoeide polyester - blijken nu klassiekers. Ook de Contessa 32 is een aansprekend ontwerp uit de jaren zeventig: Plastic Fantastic! TEKST JAN BRIEK | FOTO'S BERTEL KOLTHOF

18 | WATERKAMPIOEN #11 2006

Fastnet Race als enige de finish

plastic fantastic

THE best cruiser ever? Voor de vorm zette de schrijver van het stuk – de Brit Peter Nielsen – in het watersporttijdschrift Yachting Monthly er jaren geleden

nog een vraagteken achter. Maar een goede verstaander begrijpt: de Contessa 32 is wat veel Engelsen betreft zonder twijfel het beste toerjacht dat ooit werd ontworpen en gebouwd.

Wie niet beter weet, of de jachten van veertig jaar geleden is vergeten, zou over die uitspraak na in een Contessa 32 te zijn gekropen schaterlachend z'n schouders ophalen. Tegenwoordig zijn we gewend aan twee hutten in een dertigvoeter. Kajuitafels waaraan je met zes kunt zitten en een kuip waarin je met goed fatsoen de burens links én rechts van je kunt uitnodigen voor een borrel. Dus waar halen die Engelsen het vandaan? Die kruip-door-sluip-door Contessa 32 zonder achterhut, met z'n poppenhuiskombuis, twee langsbankjes en een voorhut waarin je zelfs nog claustrofobisch zou worden, de beste *cruiser ever* te noemen. Typisch een gevalletje Britse zelfoverschatting, zullen we maar zeggen. Hoewel...

EEN LEVENDE LEGENDE

Terug in de tijd. Terug naar Earl's Court 1971. De London Boat Show opende zijn deuren en de nagelnieuwe Contessa 32, een ontwerp van David Sadler, was dé sensatie van de show. Er stonden twee exemplaren: Catherine, de boot van de ontwerper. En Red Herring, eigendom van de bouwer, Jeremy Rogers. Toen een week later de deuren weer dicht gingen, was de productie voor de komende twee jaar uitverkocht. De Contessa 32 was *from scrap* een levende legende. En in die tijd kon dat ook nog. Het begin van de jaren zeventig stond nog helemaal in het teken van de twintig jaar daarvoor. De tijd waarin grote ontwerpers als Buchanan, Stephens en Laurent Giles geschiedenis schreven. De tijd waarin jachten per definitie allround moesten zijn, waarin de lijn tussen toeren en racen eigenlijk niet bestond en waarin zeewaardigheid het grootste goed was. En je hoefde de Contessa

WATERKAMPIOEN#11 2006 | 19

plastic fantastic

Dolphyn (op de voorgrond) met 110 procent fok. Tess met de originele genua. Met beide loopt de Contessa als een trein. De fok is natuurlijk een makkelijker voorzeil, maar schiet wat te kort met licht weer.

- 1 Catherine op de London Boat Show in 1972. Het jacht won daar de *Boat of the Show Award*.
- 2 De allereerste Contessa 32 – Catherine – tijdens haar allereerste tocht.

32 maar te zien, om te weten dat het jacht zeewaardig was. Een scherpe voorvoet, geknepen in de kont, met een flinke buik zodat de waterverplaatsing zoveel mogelijk rond de midscheeps zat. Zeer smal naar huidige begrippen, met een beperkt vrijboord en natuurlijk veel ballast. Het duurde acht jaar voor de Contessa die zeewaardigheid voor eens en voor altijd kon bewijzen. In de beruchte Fastnet Race van 1979 was de Contessa 32 Assent de enige van de 58 jachten in z'n klasse die de race uitzeilde. Onder driemaal gereefd grootzeil en stormfok had Assent zijn bemanning in de race waarin, vijftien doden waren te betreuren, weer veilig

thuis gebracht. Die Fastnet leidde tot een uitgebreid onderzoek waarin onder meer de zeewaardigheid van de deelnemende jachten aan de orde kwam. In het *Fastnet Race Inquiry Report* werd het ontwerp van de Contessa 32 met naam en toenaam genoemd en geprezen om zijn zeewaardigheid. Niet zo gek natuurlijk, als je weet dat het jacht een positieve stabiliteit heeft tot maar liefst 165 graden. In andere woorden: na platslaan kan de Contessa 32 nog 75 graden doordraaien en blijft dan nog zelfrichtend. Dat doet maar weinig onder voor een moderne reddingboot.

EEN DOORSLAAND SUCCES

De Contessa 32 is het product van een nauwe samenwerking tussen een bouwer en een ontwerper. Want de rol van Jeremy Rogers in de ontwikkeling van de boot is niet te onderschatten. Rogers begon in de jaren vijftig als een traditionele bootbouwer: in hout. Tijdens z'n opleiding bouwde hij dinghy's en verschillende Folkboten en toen hij in 1961 voor zichzelf begon, ging hij daarmee gewoon door. Een van zijn Folkboten – Contessa of Parkstone – was bestemd voor een zeiler uit Poole: David Sadler. Sadler

Naar huidige maatstaven klein, maar wel prima bruikbaar. Het interieur van de Tess is helemaal afgewerkt in teak en ziet er zonder meer slijk uit.

CONTESSA 32

Lengte	9,75 m
Lengte waterlijn	7,31 m
Breedte	2,98 m
Diepgang	1,65 m
Watersverplaatsing	4.300 kg
Ballast	2.045 kg
Zeiloppervlak	52,2 m ²
Bouw	Jeremy Rogers Ltd. Laundry Lane Milford-on-Sea Lymington Hampshire SO41 0WJ

had voor z'n Folkboot een nieuw mast-toptuig getekend en dat bleek uiterst efficiënt. Dus toen Rogers niet veel later overstapte op de bouw in polyester, was het niet zo gek dat hij Sadler benaderde. Die paste de romp van de Folkboot op punten aan, zette 'zijn' masttoptuig erop en de Contesaa 26 (genoemd naar Sadlers vrouw Tessa) was een feit. De Contessa 32 volgde vier jaar later. Na de succesvolle introductie in 1971 regen de *highlights* zich aan. Commercieel: vanaf het begin verliet gemiddeld één Contessa 32 per week de werf in Lymington, zodat na tien jaar vijfhonderd boten wereldwijd rondvoeren. Inmiddels ligt dat aantal boven de zevenhonderd. Want de 32 wordt nog steeds gebouwd, maar daarover later meer. En ook in sportief opzicht was de 32 een succes. In het eerste jaar wonnen de twee Contessa's van bouwer en ontwerper zo'n beetje alle prijzen in lokale races in Poole en op de Solent. Red Herring won in datzelfde jaar de Cowes Week in z'n klasse.

BOUW OP BESTELLING

Maar genoeg over de dingen die achter ons liggen. Terug naar het heden. Want

de Contessa 32 is nog altijd spring-levend. Na het faillissement van de werf begin jaren tachtig kocht Jeremy Rogers halverwege de jaren negentig

Walther van der Vos:

"Je kunt iedereen aan boord meenemen"

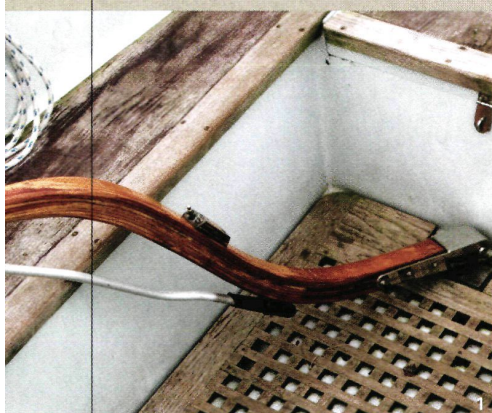
de oorspronkelijke mallen terug. En bouwt de Contessa 32 opnieuw. Alleen op bestelling en aan de boot hangt een prijskaartje waarbij dat van moderne seriejachten in het niet valt. Dat doet er allemaal niet zoveel toe. Want de Contessa 32 heeft een trouwe schare fans; ook in Nederland. Een aantal van hen ontmoetten we op het Hollands Diep, aan boord van de Tess van Walther van der Vos uit Rotterdam en de Dolphyn van Gert-Jan de Nooy uit Noordschans. De Dolphyn is de oudste van de twee. Gebouwd in 1978 en Gert-Jan is de derde eigenaar van het jacht. Hij kocht de boot zeven jaar geleden en is er nog altijd dik tevreden mee. 'Vroeger hadden we een Gib'Sea, maar die hebben we verkocht toen m'n vrouw het zeilen niet leuk meer vond. Ik heb

plastic fantastic

EIGENARENCLUB

Contessa-eigenaars hebben vorig jaar een club van eigenaars opgericht. Een eigenaarskring die in de toekomst uit zou kunnen groeien tot een echte vereniging met bijvoorbeeld eigen evenementen. Wie interesse heeft kan contact opnemen met Jeroen Groenendijk, Lange Voort 12, 2341 KA in Oegstgeest, (071) 515 55 40, valescajeroen@wanadoo.nl

1 Helmstokbesturing uiteraard.

2 De fotograaf: 'Dit is nou een van de weinige boten die ook aan de hoge kant nog mooi is.'

een Contessa 32 teruggekocht, omdat je deze boot uitstekend in je eentje kunt varen. De aanleiding was een verhaal dat ik las over een Atlantische oversteek met een Contessa 32. Toen dacht ik: zo'n boot wil ik ook. Ik heb er nooit spijt van gehad. Het is een geweldig zeeschip. Ik heb nog nooit het gevoel gehad dat ik het niet meer aankon. Hij vaart zó comfortabel! Maar vindt hij de beperkte binnenruimte geen probleem? Beslist: 'Nee joh. Met z'n tweeën is het groot genoeg en ben je met vier, dan ga je toch lekker in de kuip zitten? De Contessa 32 is sowieso een mannenboot, volgens mij. Waarom? Omdat het toilet op de verkeerde plaats zit. Dat is tenminste voor mijn vrouw de reden om niet mee te varen.'

POEPSJIEK

De Tess is een Contessa 32 van de latere generatie. Natuurlijk niks groter binnen dan de Dolphyn, maar dankzij de compleet in teak uitgevoerde betimmering een poepsjieke boot. Walther van der Vos was dan ook direct verliefd op de boot. 'Ik had een platbodem, maar wilde meer op zee kunnen varen', vertelt hij. 'Een kennis van me had een Contessa 32 en ik vond het direct een fantastische boot. De vaareigenschappen op zee zijn geweldig en de lijnen zijn prachtig. Natuurlijk: naar huidige maatstaven is het een kleine boot. Maar

dat houdt hem wel mooi. Ik vind dat je op deze lengte geen stahoogte moet proberen te maken; 32 voet is daarvoor te klein.' De Tess is een van de jongste

Gert-Jan de Nooy:

"De Contessa is een mannenboot"

Contessa's 32 in Nederland. Van der Vos liet het jacht in opdracht bouwen in Engeland. Volgens de standaard specificaties natuurlijk, want in Engeland is de 32 nog altijd een eenheidsklasse. 'Makkelijk alleen te varen, wat betekent dat ik iedereen mee kan nemen. Die platbodem was veel bewerkelijker, daarop moest ook de bemanning weten waar hij mee bezig was.' Net als Gert-Jan de Nooy roemt hij het vaargedrag op zee. Maar z'n adoratie gaat ook weer niet zo ver, dat hij de andere kant van de medaille niet wil zien. 'Hij vaart wel vreselijk nat natuurlijk. En voor de wind onder spinnaker is het een vreselijke rolboot met voorin bijna geen vrijboord over.' Maar dat weegt allemaal op tegen de andere kwaliteiten van het schip. 'Met veel wind en golven is hij in z'n element. Een heerlijke boot. En kijk nou eens naar die lijnen. Prachtig toch? Weet je: misschien vind ik mijn boot wel het mooist als hij op de wal staat.' ☺

